

जीवन हराएको सूचना

-मनोहर कुमार पोखरेल

मेरो एउटाजीवन छ
जहाँ मेरा हितैषीछन्,
प्रिय र मान्यजनछन्
त्यसैमाकोही मेरो प्राणप्रिय छन् ।

चर्खे पिङ्को पिर्का
लिङ्गे पिङ्को लिङ्गा
जुनगल्ली रफुटपाथमा
मझुल्दथैं ।
लालुपाते, मखमली, सयपत्री,
जुही, चम्पा र चमेली
लहलहधानकाबाला,
गैरीबारीकोकोदोमा म फुल्दथैं ।

कोइलीचरी र चखेवाकाजोडीभैं
लैबरीकाभाकाहरुमा सँगीखेल्दथैं ।
भयाउरे अनिमादलुको भड्कार
ममताअनि स्नेहको भण्डारमा हराउँथैं ।

तर,
अबमेरो एउटाअर्कैजीवन छ
जहाँसबथोक छ तर म एकलो छु ।
गगानचुम्बीमहल, ऐशोआराम
सुखसुविधाकाछन् सारा सामान
तर यो भिंडभाडमा म एकलो छु
हरियो पासपोर्टभित्रखोज्दै आएको जीवनमा
कुल्ली, दरवान र वेटरमा सजिएको छु
वाध्यताको विषपिउँदै
कतिपटकआफैलाई धिक्कारेको छु ।

नकुनै सुगन्ध, न कुनै जीवन
 पसलमा सजाएर राखेको प्लाष्टिकको फूलभै
 केवलआँखाको आकर्षणबनेको छु ।
 घरबारी, पाखाबारीलाईबाँझो छाडेर
 मरभूमिमागोडमेल गरी सुन फलाउदैछु ।
 हरियो पासपोर्टसँगै सपना सजाएर हिडेरेखि
 मेरो एउटाअकैजीवन छ
 बैंक ब्यालेन्स रलाइफइन्स्योरेन्स छ,
 डलर र रिडिगिटथाप्ने गरेको छु ।
 आफ्नाहरु छाडी
 सम्भनाका तरडगमा
 आँसुकोघुडकापिउदैछु
 सिर्फ एक्लो यात्रा तय गर्दैछु ।
 नत मिल्छभाषा, नत मिल्छ भेष
 खुनपसिना सँगैजीवन साट्दैछु
 जहाँ म नितान्तएक्लो छु
 अबमेरो एउटाअकैजीवन छ,
 जसलाई विवशतापूर्वक स्विकारेको छु ।
 पूर्व जीवनफर्कने भए
 म तिनै घुमाउराहरुमाघुमिरहन्थै,
 म तिनै रोटे पिडहरुमाभुलिरहन्थै
 यद्यपि, जीवन, जीवनजस्तो छैन
 म आफैजस्तो भएको छैन
 त्यसैले त,
 जीवन हराएको छ,
 त्यसैलाई खोज्दाखोज्दै
 तीनदशकवितिसकेको छ
 र, पनि
 हराएको जीवन फेला पर्न सकेको छैन
 मैले आफूभित्रआफैलाई पाउन सकेको छैन ।

-ःधन्यवादः-

राजविराज-७ सप्तरी, नेपाल